

آینه

ایران

پایان پروژه متهم سازی دیپلمات‌ها

● **محمدنوری:** انتظار می‌رود با بیانات صریح رهبر معظم انقلاب، موج کارشکنی‌ها و جنجال‌ها قدری فروکش کند. بی‌شک بعد از این، مشروعیت رفتار همه کسانی که با ادعای ولایت‌مداری در کار دیپلمات‌ها تردید می‌افکنند، زیر سؤال خواهد رفت؛ زیرا رهبری به روشنی در ارزیابی کار وزارت خارجه از یک توفیق و موفقیت‌نیم در آزمون نخست، سخن به میان آوردند.ناظران داخل و خارج حول این نکته اتفاق نظر دارند که دیپلماسی روحانی هنوز با مخالفان و موانعی روبه‌رو است که بی‌پشتوانه حمایت رهبری عبور از این سد مخالفت‌ها ممکن نیست. سخنان دیروز رهبری را از این منظر باید تزییق انرژی امید و اعتماد به کالبد دیپلماسی به حساب آورد، آن هم در مأموریت خطیری که این بار ظرفیت و همکارانش در مسیر صلح و مصالحه در سورهٔ آغاز کرده‌اند؛ مأموریتی که در آن ایران نه‌فقط با صف قدرت‌های آمریکایی و اروپایی روبه‌روست؛ بلکه حریفان دواغتشه‌ای مثل عربستان و ترکیه را پیش‌رو دارد.

کیم جونگ ایل

گزاره‌های آمریکا ادبیات شرخرهاست

● **محمد ایمانی:** آمریکا و «شروران شرخر» مشابه آن اصالتاً می‌خواهند سدر به تن کشور و ملت ما نباشد. آنها خردنامه سال‌گذشته تروریست‌های داعش را در شمال عراق و تروپریست‌های مشابه را در عمق سورهی علم کردند تا اصالتاً به جنگ نیابتی علیه ما عمق و دامنه بیشتری ببخشند. اگر خط دفاعی عراق و سوریه و حزب‌الله نبود، بی‌هیچ تردیدی آمریکا و اسرائیل و انگلیس آتش ناامنی و شرارت و بی‌ثباتی و جنگ را به داخل مرزهای ما می‌گشاندند،چنان‌که هرجا نتوانستند مصایقه نکنند، نه صدام (در جنگ نیابتی غرب علیه ما)، نه اشغالگران آمریکایی عراق و افغانستان و نه تروریست‌های وحشی عراق و سوریه، هرگز مصایقه نکردند که با لگد حتی در اتاق خواب مردمان مظلوم را در چهار گوشه منطقه بشکنند و به جان و مال و ناموس آنها دست‌درازی کنند. آیا امروز چیزی عوض شده که آمریکا و هم‌وعانش را به جای دشمن‌متعدی‌پنداشتن، شریک و رفیق یا طرف مصالحه و سازش قلمت کنیم؟!

آقاب

رخنه‌احمدی‌نژادی‌ها در روابط عمومی‌های دولت!

● روابط‌عمومی‌هایی با رنگ و لعاب تبعیض شامل روابط‌عمومی‌هایی می‌شود که همکاری‌شان فقط شامل حال رسانه‌هایی می‌شود که بعضاً با خط فکری مدیر روابط‌عمومی یا سایر کارمندان روابط‌عمومی همسو باشند؛ برای مثال تصور کنید اعضای روابط‌عمومی یک سازمان طرفدار حزب سیاسی خاصی باشند آن وقت رسانه‌های همسو با آن سازمان می‌شوند لگ سربسبی که هرگاه اراده کنند بساط مصاحبه چیده می‌شود و در نشست‌های خبری هم پیش از همه دعوت می‌شوند. از سوی دیگر رسانه‌های مخالف به‌عنوان شایع‌پراکن و مزاحم تلقی می‌شوند و ترجیح داده می‌شود اصلاً با آنها ارتباطی برقرار نشود. این مورد در زمان نشست‌های خبری بیشتر احساس می‌شود، زیرا یکی از بهترین فرصت‌هایی که برای خبرنگاران جهت پرسیدن سوآلات خود از وزرا و طلافی محسوب می‌شود، نشست‌های خبری هستند؛ نشست‌هایی که در بسیاری از موارد برخی روابط‌عمومی‌ها فقط اقدام به دعوت از رسانه‌های خاصی می‌کنند و این‌گونه همه راه‌ها برای تعدادی از رسانه‌ها جهت ارتباط با مسئولان قطع می‌شود. برای مثال در یک روزتخانه که به گفته کارمندانش هنوز نیروهای روابط‌عمومی‌اش از دوران احمدی‌نژاد باقی مانده‌اند برای فراهم‌کردن شرایط مصاحبه آفتاب یزد با یکی از معاونان وزارتخانه پاسخی به روزنامه نمی‌دهند و درنهایت خبرنگار مجبور می‌شود مستقیماً با معاون مزبور قرار مصاحبه بگذارد. نکته جالب در این موضوع تأکید رئیس‌دفتر معاون مزبور بر مخفی‌نگه‌داشتن‌وقت مصاحبه توسط خبرنگار آفتاب یزد هنگام ورود به آن معاونت است؛ چنانچه وی به خبرنگار روزنامه می‌گوید: «موقع واردشدن به ساختمان اصلاً به حراست نگیں که وقت مصاحبه دارین، چون اگر بفهمن روزنامه اصلاح‌طلب هستین بعدا برای ما دردرس درست می‌کنن!!»

اصولگران

مردسخنرانی‌های خاص

● ناطق‌نوری را شاید بتوان مرد «رئیس‌جمهوری‌ساز» دانست. او هم در اجماع بر سر‌کاندیداتوری حسن روحانی و کنارفتن‌رئ محمدرض‌اعارف تأثیرگذار بود و هم در ورود محمود احمدی‌نژاد به عرصه مدیریت کلان کشور، اما شیخ ۷۲ساله قریب به ۱۸ سال پیش خود عزم ریاست بر دولت را داشت، همان زمان که اجبر و قوی‌ر در میان اصولگرایان و بیشتر با آنها حشر و نشر داشت... اما آغاز دوری‌گزینی از دوستان سابق و سکوت شیخ نور از مناظرات انتخاباتی سال ۸۸ بود. همان زمان که احمدی‌نژاد بابی فرزندان او را به میان آورد و در کنار فرزندان آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی به فساد اقتصادی و وراثت‌خواری متهم کرد. ناطق که انتظار داشت دوستان اصولگراش لااقل واکنشی در حمایت از او نشان دهند با سکوت مواجه شد: سکوتی که آغاز دلخوری او و خفاکشی با هم‌فکران سابق را فراهم آورد. همین دوری‌گزینی حالا ناطق را به شخصیتی مقبول در میان معتدلیان و اصلاح‌طلبان تبدیل کرده است؛ گرچه او همچنان در طیف‌بندی‌های سیاسی یک شخصیت اصولگرا تعریف می‌شود، اما به نظر می‌رسد او هم همچون آیت‌الله اکبر هاشمی‌رفسنجانی، رفیق مبارزاتی‌اش، تمایل دارد مرزبندی‌های مشخصی داشته باشد تا ناطق دهه ۹۰ خورشیدی از ناطق سال‌های دهه ۶۰ و ۷۰ فاصله بگیرد.

سیاست

تدروها و تاکتیک‌های متنوع علیه دولت یازدهم

حکایت همچنان باقی است

نقیشه زارع‌کهن

بالا گرفت که توافق هسته‌ای انجام شد و مجلس خواست این توافق را تصویب کند؛ کاری که دولت با آن مخالف بود و آن را با قانون همخوان نمی‌دانست. بر همین مبنا هم بود که رفت‌وآمدهای تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای به مجلس قوت گرفت و ناسازگاری می‌گذاشتند، اما با تمرکز دولت بر حل مسئله هسته‌ای، لایه‌ای از اصولگرایان که خود را عضو جبهه پایداری می‌خوانند، سر ناسازگاری را گذاشتند و «دل‌ولیس» شدند. همایش برگزار کرده و با مقدمات توافق هسته‌ای مخالفت کردند. شعار مرگ بر سازشکار سردادند و سعید جلیلی را که رقیب ناکام روحانی در انتخابات ریاست‌جمهوری بود، قهرمان هسته‌ای خواندند. اما این همه ماجرا نبود. آنها علاوه بر این کارها، بی‌کار ننشستند و دست به تخریب روحانی هم زدند. انتشار فیلم «من روحانی هستم» یکی از اولین اقدامات آنان بود، فیلمی که به زندگی سیاسی حسن روحانی در پنج دهه فعالیت سیاسی، از خرداد ۱۳۴۴ تا شروع دوران ریاست‌جمهوری وی می‌پرداخت و نقش حسن روحانی در رویدادهایی از قبیل ماجرای مک‌فارلین، شورای نظارت بر صدواسیم‌ا در دهه ۶۰، مخالفت‌های نمایندگان دوره دوم مجلس شورای اسلامی با انتخاب میرحسین موسوی، به‌عنوان نخست‌وزیر دولت سوم جمهوری اسلامی ایران، حمله به کوی دانشگاه تهران (۱۸ تیر ۱۳۷۸) و برنامه هسته‌ای ایران را بررسی می‌کرد. تدوین‌کنندگان مجهول این مجموعه مدعی شده بودند حسن روحانی در خرداد ۱۳۶۵، به نمایندگی از سوی هاشمی‌رفسنجانی، با رابرت مک‌فارلین مذاکره کرده است، و ماجرای «ایران‌گیت» را رئیس‌جمهور فعلی ایران ارتباط دارد؛ ادعایی که از سوی آگاهان آن ماجرا رد شد و طرفین، تهدید به افشاکاری کردند. این تازه آغاز راه مخالفان دولت یازدهم بود که با هر گام مذاکره و درحالی‌که به گفته مسئولان وزارت خارجه، جزئیات مذاکرات با اطلاع بزرگان نظام پیش می‌رفت، تجمع‌ات سراسری علیه مذاکرات برگزار می‌شد و سرمقاله‌های تند و آتشین و توهین‌آمیز علیه محمودجواد ظریف نگاشته می‌شد و حتی در برخی تریبون‌های رسمی هم وزیر خارجه مورد شماتت قرار می‌گرفت. با هر سفر ظریف برای ادامه مذاکرات، بلافاصله سناریو احضار وی، عراقی‌گری می‌رفت. به مجلس و بازخواست‌های مکررشان کلید می‌خورد و گاه چنان اعضای جبهه پایداری کار را به جاهای باریک می‌رسانند که ظریف با قهر، کمیسیون امنیت ملی، کمیسیون برجام با صحن علنی مجلس را ترک می‌کرد.

استفاده از ادبیات سیمانی و تهدید

در سب همن پاشنه می‌خرید ولی کار وقتی

روحانی رد شدند. مجلس نهم که در دولت دهم بیشترین همراهی‌ها را با دولت احمدی‌نژاد داشت و با وجود بسیاری از اقدامات غیرقانونی، حریف رئیس دولت نمی‌شد، حالا مدام وزرای دولت روحانی را به هر بهانه واهی احضار می‌کرد؛ بهانه‌هایی که به گواه برخی منابع، بعضی از آنها حتی جنبه شخصی هم دارد. برهمین‌اساس بسیاری از وزیران دولت در همین مدت کوتاه کارت زرد گرفته‌اند، آن‌هم در شرایطی که عملکردشان واقعاً با وزرای دولت قبل قیاس‌شدنی نبوده و تقریباً در اکثر حوزه‌ها رشدی چشمگیر را نسبت به دو سال قبل شاهد بوده‌ایم از حسینیان و دیگر مخالفان دل‌ولیس شنیده بود، بر زبان راند و گفت: مذاکرات در چارچوب انجام شده و بنده تا امروز سکوت کردم اما چند روز پیش برای من در تلویزیون آرزوی مرگ کردند. آقاب در تلویزیون گفت ۱۰ سال برنامه داریم این در حالی است که من ۶۶ سال دارم و متوسط عمر ۷۲ سال است. یعنی برای من آرزوی مرگ کردند. وی همچنین گفت: برادر عزیزِی در مجلس اینجا آمد و خیلی عجیب با قسم جلاله می‌گوید سیمان روی تو می‌ریزیم و تو را می‌کشیم. آیا این نحوه صحبت برای کسانی است که می‌خواهند خدمت به نظام کنند و بگویند سیمان روی شما می‌ریزیم و در قلب راکتور اراک دفتان می‌کنیم؟ و این‌گونه بود که دیگر دل‌ولپسان مجلس هم شروع به تهدید کردند و بعد از حسینیان برخی از نمایندگان به‌ویژه نویسان و زارع‌زاده با تجمع جلو تریبون فریاد کشیدند و تهدید کردند، هرچند فرجام برجام در مجلس درخشان بود اصولگرایان میانه‌رو آینده کشور را بر منافع حزبی ترجیح دادند و برجام تصویب شد.

● **«بخت» دولت تدبیر و امید از همان ابتدا در میان اصولگرایان به خواب رفته بود هرچند در ابتدای امر شاید به‌نوعی مخالفان حضور دولت یازدهم، به‌دنبال ارزیابی شرایط بودند و کمتر با دولتیان سر ناسازگاری می‌گذاشتند، اما با تمرکز دولت بر حل مسئله هسته‌ای، لایه‌ای از اصولگرایان که خود را عضو جبهه پایداری می‌خوانند، سر ناسازگاری را گذاشتند و «دل‌ولیس» شدند**

● **مجلس و سر ناسازگاری با وزرا** اگرچه برخی نمایندگان مجلس در ماجرای برجام و توافق هسته‌ای و سنگ‌اندازی سر راه تیم هسته‌ای سنگ‌تمام گذاشتند، اما با وجود این، نمی‌توان از موانعی که بر سر راه وزیران دولت یازدهم به جز ظریف گذاشتند، چشم‌پوشی کرد. به‌این‌ترتیب شاید بتوان گفت بر سر انتخاب وزیران و از جمله وزیر علوم، دولت دشوارترین روزها را گذراند. افشای بورس‌های غیرقانونی در دولت احمدی‌نژاد که میان آنها نام برخی نمایندگان مجلس هم به چشم می‌خورد، عرصه را چنان برای دولت تنگ کرد که ابتدا فرجی‌دانا استیضاح و برکنار شد و پس از آن، سه بار وزیران پیشنهادی حسن

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

جمهوری اسلامی

- رزمایش بزرگ سپاه در خلیج فارس و دریای عمان
- مجلس با سهمیه‌بندی بنزین مخالفت کرد
- صادرات محصولات ایران‌خودرو از مرز ۱۰ هزار دستگاه گشت
- حسن روحانی: پیش‌نویس قطع‌نامه شورای امنیت علیه برنامه هسته‌ای ایران ظالمانه است
- سیدحسن نصرالله خبر داد: آغاز گفت‌وگوی حزب‌الله با اسرائیل برای تبادل اسرا
- حسن روحانی، دبیر سابق شورای امنیت ملی: در بحث هسته‌ای فرماندهی امر به دست مقام معظم رهبری است. باید جلوی قطع‌نامه در شورای امنیت را بگیریم
- با تغییر نظر مجلس درباره سهمیه‌بندی و موافقت با ورود ۵/۲ میلیارد دلار قطعی شد: بنزین تا پایان سال لیتری ۸۰ تومان
- وزیر کشور مطرح کرد: پیشنهاد ایران برای همکاری هسته‌ای با اکو
- رئیس قوه‌قضائیه: اجازه ندهیم افراد چوب لای چرخ توسعه اقتصادی بگذارند
- شیخ عطار، معاون اقتصادی وزیر خارجه: همه ابعاد نیروگاه بوشهر از تحریم مستثنا است
- آیت‌الله طاهری‌اصفهانی: بلاهالی که بر سر ما آمده، بر اثر دروغ است
- انتقاد آیت‌الله مکارم شیرازی از ریخت‌وپاش‌ها در همایش‌ها و برخی سفرهای خارجی

انتخابات

- یک عضو ستاد انتخاباتی حامیان دولت نهم: ائتلاف نمی‌کنیم چون ۳۰ میلیون رای داریم
- معاون اداره خلع سلاح وزارت خارجه: برای جلوگیری از درگیری، شفافیت و بازرسی بیشتر را می‌پذیریم
- حسن روحانی: مشخص است که پیش‌نویس قطع‌نامه هسته‌ای ایران از روی عصبانیت آمریکا و کشورهای غربی نسبت به جایگاه و نفوذ ایران در منطقه و جهان تهیه شده است
- طرح تغییر دوره‌ای ساعت رسمی کشور تقدیم هیات رئیسه شد

رویدادها

- احمدی‌نژاد: آبادانی و پیشرفت تهران موجب مباحثات است
- سنگنال‌های متناقض از مسکو: روس‌ها درباره قطع‌نامه اروپا علیه ایران اختلاف نظر دارند
- فرمانده سپاه خبر داد: آغاز رزمایش سراسری سپاه با شلیک شهاب‌های فراهزار
- رئیس‌جمهور در دیدار با وزرای کشورهای عضو اکو: سازمان‌های جهانی از حالت تعلق به ملت‌ها خارج شده‌اند
- درخواست انگلیس برای تجدیدنظر سوریه درباره ائتلاف با ایران

کیم جونگ ایل

- سیدحسن نصرالله: آمریکا آینده‌ای در خاورمیانه ندارد
- روسیه: هیچ تحریم بین‌المللی علیه ایران اعمال نخواهد شد
- هیلاری کلینتون خواستار مذاکره مستقیم آمریکا و ایران شد
- رئیس‌جمهور: منافع ملت‌های منطقه نباید به سود ابرقدرت‌ها مصادره شود
- فرمانده نیروی دریایی ارتش: آمریکا در کیسه‌ای رزمایش می‌کند که دهانه آن در اختیار ایران است

روایت

- حسن روحانی: جمهوری اسلامی خود را برای هر شرایطی آماده کرده است. تصویب قطع‌نامه بدون پاسخ نخواهد بود
- معاون اول قوه قضائیه: دشمنان در اطراف کشور با توطئه‌هایی قصد ایجاد ناامنی دارند
- البرادعی: مدرکی برای اثبات تلاش ایران جهت ساخت سلاح هسته‌ای وجود ندارد
- ارژیس دولت اصلاحات] در سفر به اسکاتلند برای دریافت دکترای افتخاری: شرایط ایران به گذشته برنمی‌گردد
- وزیر خارجه: ارتباط گسترده کشورهای منطقه خنثی‌کننده توطئه‌های دشمنان است
- ایوانف، وزیر دفاع روسیه: ایران تحت هیچ شرایطی مورد تحریم بین‌المللی قرار نخواهد گرفت
- ۱۰۰ میلیون تومان برای برنده بازی پیروزی و استقلال
- رئیس سیا و یک دیپلمات بلندپایه آمریکایی آخرین تحولات خاورمیانه را در گفت‌وگو با مقام‌های مصر و رژیم صهیونیستی بررسی کردند

بسیاری از کنسرت‌های خوانندگان و هنرمندانی که همگی مجوز داشتند در بسیاری از شهرها، آن هم به دلیل همراهی‌نکردن استانداران و اعتراض چند دل‌ولیس به‌هم خورد و لغو شد و این‌گونه بود که علی جنتی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در برابر پرسش بسیاری از خبرنگاران با اشاره به لغو برخی کنسرت‌ها در کشور، یادآوری کرد: «ما هم با نیروی انتظامی و هم با وزیر کشور در این مورد صحبت کرده‌ایم. ما به آنها گفته‌ایم چون خودمان کاملاً حدود شرعی را رعایت می‌کنیم، از مواردی که مجوز داده می‌شود استانداران، فرمانداران و نیروی انتظامی باید حمایت کنند و نگذارند افرادی خودسر باعث شوند کنسرت‌ها لغو شود که آنها گفته‌اند از این تصمیم حمایت

می‌کنیم». بااین‌حال، در بر همان پاشنه چرخید و کار به جایی رسید که جمعی از فعالان حوزه موسیقی اواخر سال قبل در مقابل خانه موسیقی تجمع کردند و نسبت به لغو کنسرت‌ها و ایجاد محدودیت برای برخی نوازندگان اعتراض کردند. به‌تاژگی هم سناریوی تک خوان زن برای اپرای عاشرها به پیش کشیده شد که علی جنتی را از کوره به در برد و به تندی نسبت به حاشیه‌سازان واکنش نشان داد. این فقط حوزه موسیقی نبود که برچالش است که در حوزه فیلم هم دولت با انتقادات و تجمعاتی روبه‌رو شد که گاه تا لغوشدن نمایش فیلم‌ها مثل فیلم «رستاخیز» پیش رفت.

اصولگرایان منصف در خط دفاع

همه‌ها گاه به دولت و روحانی چنان بالا بوده است که حتی اصولگرایان منصف هم وارد شدند و از دولت حمایت کردند. بر همین اساس هم بود که چندی قبل وقتی روحانی را انگلیسی‌خواندند حجت‌الاسلام سیدمحمدی طباطبایی در مورد زیرسؤال‌بردن سوابق انقلابی روحانی گفت: «اینکه بحث مبارزات انقلابی را پیش می‌کشند، باید بگویم سابقه انقلابی آقای روحانی خیلی جلوتر از این بزرگواران است. مسائل مربوط به قبل از انقلاب احتیاجی به گفتن توسط من ندارد. اعلامیه‌های قبل انقلاب همگی منتشر شده که اعلامیه سال ۴۲ توسط بسیاری از آقایان امضاشده بود و امضای هرکس روی آن باشد، طبیعتاً او انقلابی تر است». ناطق‌نوری هم دیگر اصولگرایی حامی بود وقتی در دفاع از دولت یازدهم اظهار کرد: «همه گروه‌ها ضرورت دارد همه مردم، گروه‌ها و افرادی که دلشان برای انقلاب می‌سوزد باید با وحدت کلمه از آقای روحانی حمایت کنند تا آقای روحانی بتواند مشکلات کشور را حل کند».

وداستان ادامه دارد

آنچه گفته شد بخش کوچکی از حکایت دولتی است که یک پیک‌ولان‌دانی از عمرش باقی مانده است. آن هم در حالی که در شرایط بسیار سخت در همه حوزه‌ها از اقتصاد و سیاست خارجی گرفته تا فرهنگ و سیاست، کشور را تحویل گرفت. اگرچه نمی‌توان نمره کامل به دولتمردان یازدهم داد اما با نگاهی به جمیع شرایط و خزانه خالی، خوب عمل کرده است. هرچند با این سرعتی که دل‌ولپسان و رسانه‌های ارتعاداشان به پاستورنششان می‌تازند و صدواسیم‌ها صریح‌تر این کار را ادامه می‌دهد باید منتظر اتفاقات تازه بود. داستان هر چند روز یک بحران، داستان همه دولت‌هایی است که می‌خواهند در این سرزمین طرحی نو برای آبادانی و سربلندی ملک و مملکت دراندازند، اما حکایت همچنان باقی است.

ادامه از صفحه اول

رویکرد علمی در موضوع سوریه

در زمانی که هنوز ارزش‌های قومیتی قوی‌تر و فراگیرتر از ارزش‌های دموکراتیک است، «دموکراسی زودرس» به «کاسبان قومیت» مجال می‌دهد تا صحنه سیاست داخلی را به رنگ اقوام درآورند و نهایتاً ساختار سیاسی را به جان خودش بیندازند. نمونه بارز این پاتولوژی را می‌شود در بالکان غربی در اوایل دهه ۱۹۹۰ مشاهده کرد. ۳ – پاتولوژی سوم، «حفره امنیتی انتخابات» است که در دموکراسی‌های زودرس (و دوران شکنده گذار) مستعد بروز رقابت‌های ناسالم و تشدید تنش‌های اجتماعی خطرناک است. به عبارت دیگر، اگر شرایط سیاسی و بستر اجتماعی مهیا نباشد، دوران انتخابات (که به‌ظاهر دوران استفاده از حقوق دموکراتیک است)، خود می‌تواند پنجره‌ای به سوی بازگشت جنگ داخلی باشد و چه‌بسا کشورهایی که به دلیل برگزاری زودهنگام انتخابات (که معمولاً با اصرار ایدئولوگ‌های غربی صورت می‌گیرد)، بلافاصله به قهقرای جنگ و تجزیه سقوط کرده‌اند. در واقع، کشورهایی که در آنها نهادسازی صورت نگرفته و طبعاً برقراری و مدیریت ثبات و نظم و امنیت نیز برای دولت (State) میسر نیست، معمولاً در دوران انتخابات بیشترین آسیب‌پذیری را تجربه می‌کنند.

۴ – پاتولوژی چهارم، پدیده «سیاست‌مدار خرابکار»